

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/407/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214202528
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214202528.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a členiek senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Gabriela Brišková v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpená: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 5C/117/2014-70 zo dňa 16. decembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a nemajetkovej ujmy v sume 165,96 eura, ktorá mala žalobcovi vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Galanta vo veci EX 17469/2011 tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom v primeranej lehote od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 3 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 a 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ako i § 44 ods. 8, 9 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku (ďalej len EP).

Vecne súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobca v podanej žalobe identifikoval exekučný spis, v ktorom mal súd spôsobiť prieťahy v konaní a nesprávne úradne postupovať ako číslo spisu EX 17 469/2011, povinná K. F. a číslo úverovej zmluvy 4250774, bez uvedenia čísla exekučného spisu Okresného súdu Galanta. Z uvedených údajov poskytnutých žalobcom nebolo možné zistiť číslo exekučného konania na Okresnom súde Galanta, pod ktorým bola vedená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, poverenie, návrh na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutie o zmene súdneho exekútora, na ktoré žalobca poukazoval a od ktorého si odvodzoval nárok na zaplatenie majetkovej a nemajetkovej ujmy. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 2.9.2014, na ktoré sa účastníci nedostavili. Následne súd vyžiadal exekučný spis od JUDr. Rudolfa Krutého (sp. zn. Ex 17469/2011), týkajúci sa povinnej. Podaním doručeným súdu dňa 29.9.2014 súdny exekútor odmietol predložiť exekučný spis bez uvedenia bližšieho dôvodu, s tým, že exekúcia bola ukončená a bola evidovaná na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 7Er/424/2005. Podľa evidencie Okresného súdu Galanta sa tento spis nachádzal na Najvyššom súde SR a Okresný súd Dunajská Streda sa s ním nemohol oboznámiť. Súd uzavrel, že žalobca si nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť a počas konania nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu, ako základný predpoklad pre priznanie nároku na náhradu škody.

Ak nepreukázal nesprávny úradný postup, nemôže existovať ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, preto súd návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich neuplatnila a ani nepreukázala, že by jej trovy konania vznikli.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie. Ako odvolacie dôvody uviedol dôvody obsiahnuté v § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), písm. h) O.s.p., ods. 2 písm. c) a f) O.s.p. Žalobca predovšetkým namietal, že súd rozhodol v merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť až po založení zodpovednostného právneho vzťahu, čo má za následok nesprávnosť súdneho rozhodnutia, ktoré musí byť zrušené. Súd svojím rozhodnutím de iure i de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Podľa odvolateľa súd vôbec nevyvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty, ktorá existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty, čo exekučný súd ignoroval a na čo zo zákona nemal oprávnenie. Podľa odvolateľa ďalej súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akéhokoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, napríklad i rozsah nevybavenej súdnej agendy. Žalobca vôbec nechápe, aký môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Ak okresný súd v odôvodnení konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by mu postupom exekučného súdu vznikla akákoľvek škoda s tým, že nešpecifikoval jednotlivé náklady vynaložené na správu a vedenie pohľadávky počas omeškania exekučného súdu, potom súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom, z ktorého jednoznačne vyplýva ktoré konkrétne náklady boli žalobcom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky. Ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcim nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke (k čomu v danom prípade nedošlo), bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou, účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), c) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), zverejnením vyhlásenia termínu rozhodnutia na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Žalobca sa svojou žalobou z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Galanta vo veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX17469/2011, ku ktorému malo dôjsť nevydaním rozhodnutia o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez

zbytočných prietahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, domáhal náhrady majetkovej škody v celkovej výške 175 eur. Táto škoda predstavuje podľa žalobcu náhradu účelne vynaložených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávok v období nečinnosti súdu. Zároveň si žalobca uplatnil i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 165,96 eura (55,32 eura za každý mesiac omeškania) s tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v § 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup žalobca videl v tom, že súd rozhodol o žiadosti o zmene exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

Súd prvého stupňa žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal základné predpoklady pre vznik nároku na náhradu škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, keď sa na pojednávanie nedostavil a súdny exekútor odmietol súdu poskytnúť spisový materiál týkajúci sa exekučnej veci. Súd prvého stupňa na základe údajov uvedených v žalobe (že vec sa týka povinnej K. F., nar. XX.X.XXXX, sp. zn. u súdneho exekútora EX 17469/2011) nevedel identifikovať spisovú značku pridelenú exekučným súdom.

V danej veci je potrebné poukázať na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). V tejto súvislosti je zjavné, že (nepochybne z dôvodu predkladania enormného množstva typových podaní žalobcom na súdy), že hmotno-právne odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. V odvolaní žalobcu sa nenachádza žiaden dôvod (protiargument), vo vzťahu k argumentácii súdu prvého stupňa obsiahnutej v napadnutom rozhodnutí, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoje tvrdenie, že v danej veci nebolo preukázané, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v primeranej lehote a bez prietahov, pretože nepredložil listiny preukazujúce uvedené tvrdenie (napr. z exekučného spisu) a na pojednávanie sa nedostavil. Aj keď súdny exekútor oznámil súdu sp. zn. spisu exekučného súdu, súdu prvého stupňa sa v tejto veci uvedený spis nepodarilo zabezpečiť. Aj odvolací súd uzatvára, že v konaní predovšetkým žalobca nepreukázal naplnenie primárneho atribútu zodpovednostného vzťahu, a to nesprávny úradný postup exekučného súdu. Odvolací súd nie je oprávnený preskúmať prvostupňové rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok.

S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd s použitím § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok, vrátane správneho výroku o náhrade trov konania, potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.